

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre . . . 2 „ 50 „ Egy szám ára 12 kr.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknek árcengedés adatik.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

Előfizetni az év folytatán minden hónap elején lehet.

SZERKESZTŐ LAKIK: HALASI-ÚTCZA, 17. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCZA, 184. SZ.

Bélyegdíj minden beíratásért 30 kr.

Aratás előtt.

E sorok írója nem gazda, idejét nem szántásvetéssel, aratással, csűrbehordással, szóval nem mezei gazdálkodással tölti, ennél fogva lehet, hogy itt vagy amott nézeteiben, okoskodásában csalódhatik, de miután el meri mondani, hogy azokat, mikről e cikkekben lesz szó, figyelmes szemlélődésből, tapasztalt gazdák értelmes előadásából és általában a gyakorlati viszonyokból merítette, reményl ezikkének annyi fontosságot, hogy ha el nem késett, az elolvasásra, a figyelembe vételre gazdaközönségünknek szerénytelenség nélkül ajánlhassa.

Az aratás küszöbön van. Ugy mondják, s tulajdon szemünkkel is arról győződünk meg, hogy mint szerte a hazában, nálunk is jó közepes termés fogja jutalmazni a gazda fáradozásait. Évek óta gyakran, bő aratáskor pedig csaknem mindig érzékenyen tapasztalható a munkáskéz hiánya, s mégis mit tapasztalunk? Azt, hogy elegendő munkáskézről eleve gondoskodás nem tétetik, ez irányban senki semmit nem tesz. Tűnjük, hogy a munkáskéz egész éven által, de különösen a tavaszi időszak érkezéssel csoportonként hagyja el szülővárosa határát, egyrészt hogy oda többé vissza se térjen, másrészt hogy csak akkor térjen vissza, mikor másutt nem kell; mindnyájan pedig azért, hogy két kezük munkáját s egész szorgalmukat más helyen érvényesítsék, haza csak akkor kerüljenek, mikor nincs hová lenniök s az édes otthonban érdemtellenül közsegedelemben részeseüljenek.

Szomorú kép, de nagyban igaz!

Ez okozza aztán, hogy mikor idehaza nagy a szükség munkáskézre, szűkét érezzük, s az itthon rekedt munkáskéz követelését napszámában és élelemben annyira felcsigázza, hogy a szegény mindenfelől szorongatott, szipolyozott gazdaközönség sokszor azt gondolja, minék a jó termés, ha olyan nagyon meg kell azt fizetni.

Ma már azok a régi jó időbeli „részes” munkások, kik a gazdának apáról fiúra jóban, rosban igazi részesei valának, kik a gazda telkén születtek, éltek és haltak el, kik a gazda esztét, szemét képviselték, gondjaiban osztoztak s oly igaz érzéssel voltak iránta, hogy magukhoz se különbbel, — csak emlékezetben élnek, magjok kiveszett már, s helyettük önző, megbízhatatlan, soha a gazda hasznát nem kereső lelketlen nép áll rendelkezésre, kikben válogatni mód sincs, mert kevesen vannak, de nem is lehet, mert ki egyet látott, valamennyit látta, mind egyforma ros.

Azután a korban, melyet élünk, a család, az egyén szükségletei úgy felszaporodtak, hogy azok fedezése nem telik ki csupán az aratási és egyéb gazdasági munkálkodásból, hanem szükséges, hogy a ki élni akar, télen-nyáron hangyaszorgalommal munkálkodjék. Azok tehát, kik családjuk szeretete és a létfenntartás ösztöne által nógatva, idejüket tétlenül nem vesztegethetik, kik a munkát magáért a foglalkozásért, s kiváltképpen azért,

mert a becsületes munka megmenti a gyarló embert sok nemtelenségtől, elmennek olyan munkára, mely existenciájukat hosszabb időre biztosítja. Ilyen munka pedig a legutóbbi időben igen sok akadt. A szegedi árvíz évek hosszú során sok munkáskéznek becsületes foglalkozást biztosít. A Körös-Maros-Tisza vidéki védgátak sok ezer embert tartanak lekötve, s az itt és amott foglalkozó munkások ezrei között százával kubikolnak kecskeméti emberek, kik egész családotul ott vannak, mert kicsinyjök nagyjuk megtalálja korához mérten a biztos keresetet, mely évszakhoz, időhöz kötve alig van, miután ha Szeged felépül, ha a Körös-Maros-Tisza vidék védgátjai elkészültek, következnek a Maros-Tisza-Dunaközi nagyobb szerű védgát töltésezések, állandó munkájuk mindig lesz.

A népnek az ilyen munkát csak meg kell szoknia, hogy soha többé aratással foglalkozni ne is kívánkozzék, mert keresete biztos, jövedelmezőbb, tartósabb az aratásnál s azokat csak dicséret illeti, kik az ily óriás erőfeszítést igénylő munkától vissza nem riadva, napi foglalkozásukat abban keresik. De kifogásolnunk kell azon apathiát, melylyel a gazdaközönség ezen kalamitást tűri, hogy nem gondoskodik útról módokról, hogy a munkáskéz napról-napra érezhetőbb hiányai pótolva legyenek.

Hová lesz az áldás, ha a jótermést a gazdának tömérédek fáradsága után még magasra csigázott napszámfizetéssel kell úgyszólván pénzen megváltani? Hogy telik ki a folyton emelkedő adó, a beruházások, a család nagy költsége? Ideje bizony, hogy a gazdaközönség gondját ez irányba fordítsa.

A szükség legjobb tanácsadó, s hisszük is ennél fogva, hogy gazdáink fognak utat módot találni arra nézve, hogy e kalamitáson segítsenek, azért ez első sorban és közvetlenül őket érdeklő ügyben tanácsval nem is kívánunk elibök lépni, de figyelmüket felhívjuk egy dologra, miben hisszük egyetértendének velünk.

Magyarország felső vidékéről seregeseen vándorol ki a nép, mert kenyere nincsen, mert munkát, miből kenyérre valót szerezzen, nem kap.

KecsKemét gazdaközönségének egy része még élénken emlékeztetik vissza azon időre, mikor a szegény felvidéki tótok seregéstől keresték fel aranykálástól ringó határunkat, s versenyt kaszáltak a mi népünkkel. Egyszer csak elmaradtak e tót munkások, kiknek egy része itt rekedt, elfeledvén nyelvét, magyarral cserélvén fel nemzetiségét. Ezek a szegény emberek azok, kik most munka nélkül más hazát keresni indulnak világgá.

A mint mi tudjuk munkájokra, a mi népünkéhez viszonyítva alig lehetett más kifogást tenni, minthogy valamivel lustábbak, s nagy ehetők voltak. Ám ezen még lehetne segíteni, mert más égalj és más szokások az embert kivetkőztetik úgy szokásaiból, mint egész természetéből.

A tisztelt gazdaközönség kétszer is meggondolhatná, vajjon nem volna-e érdekében ezeket a szegény embereket,

a haza ezen jóban rosban egyformán hí fiait kivándorlási útokban megállítani, s erre felé terelni, velök olcsóbbá tenni a munkát, mi által nemcsak egy előtérben levő közgazdasági kalamitáson lehetne segíteni, de nemzetiségi tekintetből is olyan dolgot mivelnénk, mit számba nem venni mindég hiba, alkalmadtán elmulasztani pedig bűn.

Ha érdekükben állónak találják, ne restelkedjenek ott a gazdakörben, beszéljék meg előbb egymásközt, aztán a város hatóságánál tegyék meg rövid úton a szükséges lépéseket, hátha kezdeményezéseket siker koronázdandja?

Közmondás: próba = szerencse!

.....r.....r

Politikai szemle.

A közös pénzügyminiszteri állás betöltése óta belügyeinkben nem merült fel fontosabb esemény; erről sinez több feljegyezni valónk, minthogy Kállay Béni személyében ismét magyar államférfit helyeztek az állásra, kinek politikájáról s kivált a boszniai ügyekre vonatkozó terveiről csak annyit tudunk, hogy elődének nyomdokán halad s a későbbi reform. tervekre vonatkozó tanulmányokat tesz. Az országgyűlés szünetel, innen tehát a zsidókérdés kiszorulva a hírlapokba tereltetett, melyek most mint valamely prédán úgy kapnak a száz meg száz ellentétes többé kevésbé sensatios híreken és táviratokon, melyek mindannyian a nagy kérdés megoldását elérni remélik. A legújabb ily sensatios és a tiszta-eszlári rejtélyes esetet még homályosabb és bonyolódottabb alakban feltüntető hír az, hogy a keresett leány megkerült, a vizsgálat azonban kideríté, hogy a leány nem került meg, hanem egy más kifogott hullán az eltűnt gyermek ruhái voltak felismerhetők. Ez is azonban oly feltevés, mely lehet, hogy csak újabb czáfolatra vár, s a valódi igazság kiderítéséhez vajmi keveset járul. Bármiképpen legyen azonban a dolog, minden ily fajgyűlöletből eredhető demonstratiót, sőt itt-ott izgatató föllépést és iratok terjesztését határozottan el kell itélnünk, kivált midőn még pozitív eredmény egyáltalán nem áll előttünk. Van Magyarországon igazságszolgáltatás, van közrendészet, bizzuk a dolgok ezekre, s ha ezek itélnek, akkor itéljünk mi is eljárásuk felett.

Az egyiptomi bonyodalom is kezd némileg kibonyolódni, mely azonban Angol- és Franciaország tekintélyének nem nagy dicsőségére válik, mert sem egyiptommal, sem a portával nem sokra mentek, az európai hatalmak pedig nem igen kívánnak a savanyú almába harapni s ök maguk nem mernek háborút indítani. Az egyiptomi miniszterium megalakult, melyben a hirneves Arabi pasa a hadügyi tárczát foglalta el, mint legalkalmasabbat arra, hogy a kis európaiaknak megmutassa, miszerint nem fél tőlük, s még sok ideig képes ellentállani.

Fővárosi levél.

XVI.

Miért írok most én önöknek? — Személyleírás. — Állatkert. — Szamojed karavánok. — Bemutatás. — Egy fiatal tudós szerelme. — Látványosság. — Bucsúk.

Mélyen tisztelt közönség! A mult hét végén lázas izgatottságtól remegve rohant fel hozzám Firkási barátom. Arezáról, örömtől csillogó szeméből, szokatlan módú megjelenéséből — mert mindenféle jelzés nélkül tört szobámba s egy nagyon hangsúlyozott „barátom!” meg egy erős gesztus, melynek nyomát még most is érzem gyenge vállaamon,

volt köszöntése — előre kiolvasám, hogy vagy a hazautazás vagy ahhoz igen közel álló öröm lakhatik lelkében.

Eltaláltam. Egy hosszú lélekzet után, miközben még mindig vállaamon tartá a nagy öröm izgatottságtól teherrel vált kezét, megmondta, hogy hazautazik.

— Hisz ezt régen tudtad — válaszolám irigy részvétellel.

— De nem gondoltam, hogy ilyen hamar, ilyen váratlanul megtörténjék. Barátom! — és még egyszer érzem kezének súlyát vállaamon — boldog vagyok, nagyon boldog vagyok!

Boldog!... haza utazik!... én itt maradok!... boldogtalan vagyok!... Ilyen gondolatok ébredtek hamarjában barátom szavaira lelkemben, és már-már a boldogság kellekeinek egész láncolata támadt föl bennem, hogy újra kezdjék a kettőnk között oly sűrűn megvitattott kérdés igazságát, mikor azzal a jéghideg kérelem-esübrrel önti le gondolataim, hogy távollétében én irjak a „KecsKeméti Lapok” számára fővárosi leveleket.

— De kérek...

— Mit kérsz tőlem? vagy úgy!... Ez egyet ne kérd. Irni fogsz. Isten veled!... Egy búcsú-esókot nyomott ajkamra és még éreztem ölelése hevéit, midőn hallottam tavarobogó komfortéblje ajtajának csapkodásait.

Elment. Rövid ideig alig tudtam csak teljesen ki is bontogatni azon kötelesség küszált fonatát, melyet ily váratlanul löktek a nyakam közé. Majdnem két óra telt el és én még mindig abban az állóhelyzetben voltam, melyben barátom hagyott, és még mindig megmerevedtem bámult élelem a borzasztó gondolat, hogy én csacsógó fővárosi leveleket irjak. Én!... a ki sohasem csinálók egyebet eredeti sürgönyöknél és a kothurnusba öltözött politikánál. Kalapot ragadtam és rohantam utána; kerestem mindenfelé, a hol csak szokása volt megjelenni, hogy meglágyítsam könyörtelen szívét kérelemmel és elmondjam, hogy minő lehetetlenséggel bizott meg. És kerestem és futkostam utána két álló óra hosszat lelkemben azzal a tudattal, hogy vele már valahol KecsKemét táján rohan a prüszkölő vasparipa.

Ez a meséje annak, hogy néhány héten át én fogok önöknek a főváros savanyú ugorka saisonjáról eszevgni. Ha leveleim savanyúságokban vetélkedni fognak a saisonéval, ne nekem tulajdonítsák: Firkási barátom ott jár önök között, azt vonják kérdőre. Én különben is minden felelősséget el akarok háritani magamról, és hogy kielégítem esetleges kíváncsiságot annak, ki személyesen is ohajtaná ismerni, itt közlöm pártatlan, hízélgés nélküli személyleírásomat.

Nevem: alább olvasható.

Életkorom: nősülési szándék miatt nagyon ingatag.

Foglalkozásom: édes apám szerint a pénzköltés.

Vallásom: a jó bor, jó zene és szép leány háromas istensége.

Termetem: nem épen silfidi, de közel jár hozzá.

Hajam: még mikor megvolt, ha jól emlékezem, gesztenyeszínű volt.

Szemem: egy kis leány vallomása szerint, kit én szerettem, sárgászöld; egy másik szerint, ki engem szeretett, búzavirágzsinű.

Különös ismertetőjeleim: nincsenek.

De mivel innen-onnan megtörténhetnék rajtam, a miért Firkási barátomat egy izben ugyancsak megficskálták, hogy fővárosi levelemben mindent írok, csak fővárosi újdonságot nem, sietek kötelezett tisztelnem eleget tenni.

*

Az állatkert, hova rendszeren csak a vidéki kíváncsi közönség szokott kijárni, valószínű Mekkája egy hét óta a mi kíváncsi karavánjainknak is. Nem csoda, most már embereket is mutogatnak benne. Két szamojed család van itt, és potom három piczuléért megláthatni ráadásul még az állatkert egyéb látival gyönyörűségeit is.

Bemutatom őket, ha olvasóim szivesek lesznek végig hallgatni, hisz úgy is annyira benne vagyok már a bemutatásba.

Az egyik család feje 50 éves lehet. Alig

ötödfél láb magas, nyomorult alak. Egyik lába térdtől fogva hiányzik. Jobb kezén csak két, bal kezén három ujjja van. Mutogatójuk azt meséli, hogy a jeges medvék tették nyomorékká; de azért megszerezte ám a bőrét. Nem irigylem az árért.

A felesége 45 éves lehet. Abban a korban van tehát, mikor az asszony már nem érdekes. Azt hisszük, a szamojédeknel se igen tesz számot.

A két öreg még egy ifjú sarjadékkal is dícselkedhetik. Ez a hat éves Ostja. Alig egy láb magas, eleven, nevelten, piszkos lurkó. Folytonosan szaladgál, ordít, vijjog. Piszkos, mint a föld. Duzzadt ajkával és lapos orrával egészen apjára ütött. Nem vethetnek semmit egymás szemére.

A másik család nincs semmi rokonságban az előbb említettel; de azért békességesen megférnek egymással egy gyékényen. A család fő egy 19 éves kamasz. Ott győzeleg egész nap felesége körül, elnézegeti óráhszákig, aztán iramszarvasaiban gyönyörködik.

Fiatal felesége a karaván legérdekesebb tagja. A program 17 évesnek állítja, hanem alig látszik többnek tizenégyénel. Ennek már van némi érzéke a divat iránt is, sőt mondhatjuk, hogy kissé híú. Nem is csoda; egyik fiatal tudósunk, ki a nyelvükön is ért, mint mondják, már szerelmet is vallott neki. Áldásom reájuk!

*

Látványosságból látványosságba vezetem olvasóm, mert a nemzeti csalóány bucsója, bármikor is elmehet látványosság számba. Mintha az a nagy közönség csak azt akarta volna tüntetésével mondani, hogy:

„Ne menj el, maradj itt,
Majd meglátod jobb lesz itt...”

De nem akart ránk hallgatni, elment... de majd az őszre ismét visszazsál. És utána ment már Hegyi Aranyka is, meg az ő bucsója után bezárták már a nemzeti színházat is. Szóval csupa bucsú most már az egész főváros; de senkisésem bucsúzott olyan durván, mint Firkási barátom. *Locsifecsi Káin.*

Vasúti bajaink.

Olyan dologról szólunk, mely ma már a kecskeméti közönség nagy részét élénken foglalkoztatja, mindenki tudja és érzi, s többé kevésbé indignatioval s méltó megbotránkozással beszélnek róla; de a mely hangos és nyílt kifejezést kívánt hírlapi úton mindez ideig nem nyert. Pedig azon fontosságú és horderejénél fogva, melylyel — tekintve közönségünk méltányos és jogos igényeit, s évek sőt évtizedek óta megszokott előzékeny és udvarias bánásmódot — a nagy közönségre nézve bir, méltán megérdemli, hogy valahára ezzel tüzetesen foglalkozzunk, s közönségünket a már eddig is tapasztalt kellemetlenségek és sérelmekről megóvni igyekezzünk. Értjük azon módnélkül túlhajtott pedantériát, azon sértő és bosszantó elbánást, melyben közönségünk egy idő óta a helybeli vasúti állomás tisztviselői, felügyelői és üsz-

szes személyzete által részesítették. Távol van tőlünk, mintha mi a rendtelenség védelmére, vagy a rend és pontosság elérését célzó rendszabályok megakadályozása s megküszöltése végett emelnénk szót, ezt mint a közérdek és közbiztonság ellen irányult törekvést és célzatot magunktól elutasítjuk. De mint rendszerető emberek viszont jól tudjuk és érezzük, hogy nem a közönséget sértő és bosszantó rendszabályok illetlen keresztülvitele és végrehajtása által lehet kizárólag elérni a rendet, hanem igenis azon rendszabályoknak a közönség jogos igényei és kényelméhez mért, s a gyakorlatból merített észszerű alkalmazása által. És kérdjük, nem jogos-e a felszólalásunk akkor, midőn harmincz éves mult és tapasztalt adatai szolgálhatnak nekünk bizonyosságot és igazságot? Igenis, harmincz éves multa hivatkozhatunk s rámutathatunk, hogy közönségünk ezen vaspályatársulat tisztviselői és személyzetétől mindíg a legudvariasabb és előzékenyebb bánásmódban részesült, közlekedési és kényelmi szempontból minden igényei teljesen kielégítettek, s ezen egész idő eltelte alatt soha nem fordult elő egyetlen egy eset sem, mely a rend és közlekedés biztonságát pillanatra is megzavarta volna. Mi szükség hát most oly rendszabályokhoz nyúlni, melyek a közönségnek harmincz év óta megszokott kényelmét s a társulat részéről tapasztalt előzékenységet most egyszerre megzavarják és felforgatják a nélkül, hogy azokra a rend és közbiztonság érdekében egy parányi szükség is volna? Nem fogadhatjuk el feleletül egyáltalában, hogy előirt szabályok intézkednek ez iránt, s azok végrehajtása követeli mind ezeket; mert nagyon jól tudjuk, hogy írott szabályokat alkalmazni különféleképen lehet, s épen azok alkalmazása lehet a közönségre nézve teljesen kielégítő, vagy pedig válhatik sérelmessé. Azt kérdezhettük ezek után valaki, hogy miben állanak hát tulajdonképen azon sérelmek? Hosszas volna ezúttal azok felsorolásába fogni, bár elő tudnánk és ha a szükség kívánja, elő is fogjuk azokat sorolni. De feleslegesnek tartjuk azokat első felszólalásunk alkalmával mindjárt részletezni, hisz tudja és érzi az egész közönség, bár meglehet, azok nem tudják vagy nem akarják, kik épen azok előidézői.

Egész általánosságban kívántunk ezúttal felszólalni, nem nevezünk meg senkit, nem is tudjuk tulajdonképen, a baj oka hol és kiben keresendő. De hogy mindezen bajok megvannak, s hogy a közönség előtt ezek immár tűrhetlenekké válnak, azt teljes mértékben konstatálhatjuk. E bajoknak mi orvoslását kérjük és várjuk, s ha nem történik, kénytelenek leszünk magunk orvoslást keresni, s társadalmi úgy mint törvényes úton mindent elkövetni, hogy közönségünk ezen hátrányos és kellemetlen helyzetből kiszabaduljon. Hisszük és reméljük, hogy a vaspályatársulat és annak tisztai kara, mely városunkkal mindig jó viszonyban állt, s a mely társulat iránt a város áldozatkészséget is gyakran tanúsított, figyelembe veendik ezen bár határozott, de jóakarattal felszólalásunkat, és segítni fognak bajaink és sérelmeinken.

E reményben foglalunk várakozó állást mindaddig, míg felszólalásunk netáni eredménytelensége újabb és sikeresebb fellépésre nem kényszerítend.

IRODALOM.

— Táborcszky és Parsch nemzeti zeneműkereskedésében Budapesten megjelent: „Szép leányok“ Csiky Gergely legkedveltebb dalai. 1) Még azt mondják az emberek. 2) Ha meghalok csillag leszen belőlem. 3) Csipkés a szőle levele. 4) Daru megjő, meg a gölya (Szentirmay Elemértől). Énekhangra zongorakísérettel (vagy zongorára külön). Ara 1 frt.

— A „Harmonia“ társulat kiadásában megjelentek egy díszes kiállítású füzetben Vidor Pál nagy tetszésben részesült népszimfőjének a „Vörös Sapka“ összes kedvelt dalai: 1. szám. Ugyan rózsám mit látsz rajtam. 2. sz. Az orcazia olyan mint a gyöngye harmat. (Halnay Kázmértől.) 3. sz. Ripi-ropog a csizmám. (Halnay Kázmértől.) 4. sz. Sir a madár sir a száraz ágon. (Rivtschis Arnoldtól.) 5. sz. Hallja-e, hallja-e kis violám. (Rivtschis Arnoldtól.) 6. sz. Sokszor nézek fel az égbe. 7. Galagonya bojtornán. 8. sz. Vágtat a ló elszakadt a kantárja. A „Piros Bugyellaris“ zenéje óta népszimfő zene nem aratott oly nagy tetszést mint ezek a dalok. A korán elhunyt Halnay Kázmértől is van köztük két dal. Az egész füzet ára 1 frt s kapható a társulat zeneműkereskedésében váci-útcza 3. s vidéken minden könyvkereskedésben.

UJDONSÁGOK.

— Érdekes két ereklyét küldött f. hó 20-ikán a helybeli reform. főiskola könyvtárának megőrzés végett s örökös tulajdonul Bankházi Ács Károly úr, azon mély érdeklődésnél fogva, mit a nevezett, mint ezen főiskola egykori kitünő növendéke s évek óta nemeskeblű pártfogója tettekkal igazolt, t. i.: Garibaldi eredeti levelét s fényképezett arcképét, álló díszes érekeretekbe foglalva. Mindkét érdekes ereklyét a derék pártfogó azon alkalommal kapta a f. hó 2-ikán elhalt hóstól s környezetéből, midőn „Magyar, Német, Olasz, Román, Cseh-tót és Szerb Beszélgetéseket“ című könyvének egy diszpéldányát 1863-ban a nagy nevű szabadsághősnek tiszteletül egy pesti úrnő által megküldötte. A fényképezett eredeti arckép a tábornokot az aspromontei szerencsétlen eset utáni helyzetben ábrázolja Nélaton francia orvossal, a mint ez az ágyán ülő beteg úterét tapintja. A levél pedig — melyet Garibaldi beteg ágyán titkárnak toliba mondva, sajátkezűleg írt alá, — demokrata egyszerűséggel s katonás rövidséggel köszöni meg a küldött könyvet írójának. A levél tartalma szövezerint: „Caprera 27. Aprile 1863. Signor Ács! Ho ricevute il libro che m'avevo inviato, e ve ne ringrazio, Vostro con affetto, G. Garibaldi.“ Magyarul: Caprera, 1863. April 27. Ács úr! Megkaptam a küldött könyvet s köszönöm. Szeretettel, az Ön Garibaldija. — Habár lehetnek, sőt vannak is többen, kik nem érzik oly melegen, mint egy olasz, fontosságát az olasz-egységnek, azon nagy eszmének, mely Dante (tulajdonképen Durante Alighieri. 1265—1321.) a nagy költő s történetphilosoph lángelméjében fogalmazott meg, századok mulva Mazzini agyában csirázott ki, s mit Camillo Cavour oly jól megértett, Victor Emmanuel kellőleg felfogott, Garibaldi pedig a nizzai matröz ke-

resztülvitt; de emelkedettebb gondolkozású nem lehet olyan senki, ki a nagy eszme megtestesítőjétől, az olasz egység egyik megalkotójától, az emberiség és szabadság ügyének nagy hőstől Garibalditól, — kit a magyar népköltészet is dícsugárral övedzett körül s fűzött össze több jeleseinkkel, Türel, Kosuthal stb., — az elimerés s a tőle származó két ereklyétől a kegyelet adóját megtagadhatná.

— Hymen. Vozáry Pál kataszteri mérnök eljegyezte Katona Emma kisasszonyt, Katona Zsigmond ismert gyógyszerészünk szép és kedves leányát. E meglepetésszerű hymen-hirt a fölötti sajnálatunk kifejezésével közöljük, hogy a közkeveltségű menyasszony az új frigy megkötése után elhagyja városunkat. Kísérje boldog meglegedés frigyüket és pótolja örökké tartó hű szerelmét az otthon hiányát.

— Lapunk szerkesztője a lefolyt héten utazott Tatára, hol esküvőjét Raditz Irma kisasszonnyal folyó hó 27-én fogja megünnepelni. Oszintén kívánjuk, hogy szerencse, meglegedés és boldogság kísérjék vissza nászútjáról. Térjen vissza minél előbb körünkbe, hol osztatlan örömmel várja fiatal nejevel, társas életünk jövődjé gyöngyével, mindenki!

— A műkedvelői zenekar nyári multságára, mely július 1-én tartatik, már nagyban folynak az előkészületek, s minden jel arra mutat, hogy az idei kirándulások koronáját ez fogja képezni. Készülnek is rá igen sokan s ohajtandó is, hogy népes legyen. A közönség, mely a téli kaszinói estélyeken annyiszor jól mulatott, bizonyára nem fog itt sem elmaradni, s örömmel fogja fölleveníteni a téli emlékeket. Az értekezés e kirándulásra vacsora-jegyek vétele által Tomaskó Jakab úr kiszolgálása mellett fog történni, s a rendezőség felkéri a közönséget, hogy tájékozhatós végett ily jegyeket lehetőleg Csütörtök estig váltson. A meghívók, melyek programmszerűleg mindenről adnak felvilágosítást, már szétküldettek, s a rendezőség felhívja mindazokat, kik tévedésből vagy a kihirdeték hibájából meghívott nem kaptak volna, s kiveskedjenek az iránt a zenekar és rendezőség elnökehez Dr. Szeless József takarékpénztári igazgató úrhoz fordulni.

— A körkemenze építése iránti árlejtés közelebb tartatott meg, s a vállalat 17 és 1/2 leengedéssel Bagi József és Mészáros János építómesterekre, mint legjutányosabb vállalkozókra esett, minélfogva nem szenved kétséget, hogy a közgyűlés ez árlejtés eredményét jóvá fogja hagyni, s így az ohajtott körkemenze valószínűleg rövid idő alatt létre jő.

— A városi törvényhatóság közgazgatási bizottsága július havi rendes ülését jövő hó 5-én tartja a városháza tanácstermében.

— Egészségi állapotok Kecskeméten igen kedvezők, mit mutat az is, hogy e hó 18-án Kecskeméten és határterületén egyetlen halálozási eset sem fordult elő.

— A kecskeméti községi polgári leányiskola 1882. június 29-én d. u. 5 órakor tartja válogatott program mellett zár-ünnepélyét, az intézet templom-útcza helyiségében.

TÁRCZA

Jer karjaimba.

Jer karjaimba szép kis kedvesem,
Oly jó pihenni forró kebleden!
Csókoldj te engem; én meg majd nyomon
Forró szerelmem ajkára nyomom...
Hagyjuk búsulni a gonosz világot.
Mienk az élet, szedjük a virágot.

Bimbóból róza lesz, de nem azért,
Hogy ősi szél hervadtan hordja szét
A róza csak teárettet terem
Teérted boldogító szerelem...

Hagyjuk búsulni a gonosz világot.
Mienk az élet, szedjük a virágot.

Tavasz van most erdő, mező vidul,
— Szébb élet csak az arczodon virul. —
Perez perczet öl... év-századot elejt...
Üres?... hát újra töltsd meg a kehelyt!...
Hagyjuk búsulni a gonosz világot.
Mienk az élet, szedjük a virágot.

Tavasz van most, s ha eljön majd a tél!...
Miért reszketsz e szóra szép Adél?
Mienk a ma, ne bánd a holnapot!
Élvezz, szeress: s nem leszen bánatod!
Szedjük virágot, a szívnek bimbóját:
Tépjük le egymás arczáról a rózsát!
Deli-bég.

Fiume — Póla — Zára.

Négy éve, hogy a magyar mérnökök évenként kirándulást rendeznek, s most már bátran elmondhatják, hogy mind a négy világtáj felé jártak: a délibábas alföldön, a havasok lepte felföldön, látták Magyarországot minden folyóját s most jártak a „magyar“ tengeren is. Megfordultak hazánk minden nemzetisége közt, voltak a székelyeknél és a renitens szászok közt,

időztek a római dicsőségén élősködő oláh nemzetnél, úgy szintén a nagy Muszkaországgal kettőző tótknál, — s ime most ellátogattak a mi drága hazánkfiak közé horvát és olasz szóra, a mérnök látására. Elmentek országga jó hirt szerezni a mérnökségnek, megkedveltetni a magyart.

Banketten pezsgőtől meglöcsölt virágos jó kedvvel, piros pínkösd napján, számára több mint másfélszázán indultunk el, útközben csak rövid pihenőket engedve a gözlónak.

Csak épen fejrfrissítőre szálltunk ki Sz. Fehérvárról, — vagy talán a pályaudvarra gyűlt sok szép szem meglekintésére.

Azután rohant a göztálos odább; — beesteledett, s Horvátország kellő közepén, ennek szívében Zagrábban ébredt fel a társaság. Azután rohant megint odább. — Horvát testvérünk mostoha atyafiságán szövétt keserű reflexióinkat bizonyára meghaladta bennünk az „ember“ elkeseredése, mikor a Karst belsejébe jutva, azt a megdöbbenő sivárságot, a tenyészetnek ezt a meddőségét láttuk.

Valóban szívet facsarító látvány ez a puszt kopár kövillag, a hol csak itt ott egyes völgyecskék öblében látni primitív kőfalkerítette oázokat, a kövek hatalma elől erőszakosan megmentett szegényes, apró termőföldröket. S tán maga ellen irányított irónia, vagy lehet, hogy „galgenhumor“, hogy a szántóföldek e kores fajtáját a legbizarrabb, a geometria minden elképzelhető és el nem képzelhető alakjai szerint formálták. Könybe lábadhathna az ember szeme a fájdalom faksztotta nevetéstől.

Azután jobb lett a vidék ábrázata, s jobb lett a mi hangulatunk, s mire leértünk Fiuméba s a szives fogadást láttuk, benne voltunk a régi kerékvágásban.

Nem jöttünk politikai misszióban, még belpolitikai tendenciákkal sem, de úgy látszik Fiumében kötelességüknek tartják, ha valaki Magyarországból jő, azt tüntetőleg fogadni.

Az a szivesség, a melylyel fogadtak, s az a lelkes tüntetés, mely tengerre szálló és később

onnét visszaérkező hajónkat bucsúztatták és fogadták, minden gyanúsítást csirájában ölhetne meg, s nincs is okom vagy jogom a fumeieknek Magyarországhoz való ragaszkodását kétségbe vonnom, de belső személyes meggyőződésem az, hogy ez a magát magyarnak mondó, horvátba ojtott olasz szeretet, csak a magyar milliókon van megvásárolva, hogy mi ott mindig csak vendégek, soha urak, legfeljebb kényurak leszünk.

A lelkes „éljen ungharesi“ mellett, melylyel még a gyermekek is üdvözölnek, úgy látszik alattomban vagy — mint én hallottam — nyíltan ott van van a „j... ti boga“. No de talán a megszokás s főleg az önérdek és számítás nevel belőlük, ha nem is a magyar, legalább a magyar állameszméért buzduló hazafiakat.

Fiumében való másfél napos időzésünk alatt megnéztük a látnivalókat, a mólóépítéseket, melyekhez a tengerbe hegyeket hordanak, s megnéztük Prelucában emez, a tengerbe hordandó hegyek robbantását. Impozáns s egy pillanatra lélekzetet elszorító látvány, mikor az akna meggyújtása után az egész hegy felemelkedik s hatalmas dörgéssel lezuhan, a légnyomás által a legsűrűbb felhőt kavarva fel. — Megnéztük a főbb gyáratokat, láttuk a szivarokat a dohánygyárban, abban a boldog hazájukban, a hol még nem szidják az ő rosszaságuk miatt a finánczot.

Megnéztük azt a gyárat, melyben készítik a türelmesség jelképét: a papirozt, mely szegény mindent elszennved: Csanádi beszédjét, Tiszakáromlást, Bolond Miska rossz viczeit, eszlári rémesetet, — meg X. Y. költeményeit is.

Azután volt a vándorgyűlés a városház dísztermében. Elképzelhető mennyire csodálkoztak Majláth, Kiss, Andrassy stb. stb. falon függő nagy arcképei, mikor egyszerre magyar szót hallottak, a mi beletartott két óra hosszat.

Azután volt a város meglekintése. Jöjjen ide, a ki még nem látott olasz várost, az ő délszaki piszkosságában és kedves rendtelenségében, dímbes-dombos szűk sikátoros utczaival,

miniatúr piazzáival, melyek a veszekedő fokák eldorádója lehetnek, s melyek a napi 24 óra legnagyobb részét a szoba falain kívül tartózkodó olasz élet színhelye, füstös, ódon, mindenféle styelek toldalékából való épületeivel, sőtét bejáratú házaival, a hol este a kapu mögött oly édes lehet a kíváncsi szemektől óvott szerelmeskedés, s mely oly biztos bűvőhelye lehet a leselkedő padrenek vagy pláne a féltékeny kedvesnek. Pedig e népről ránézést is látszik, hogy van hajlama a féltékenységre s asszonyainak a féltékenységébresztésre. Jaj csak fogai volnának a szépjepneik!

S ezen ódon olasz jellegű város előtt terül el a riván a tenger karjaiból kicsikart földön az új, a modern városrészt tárházakkal, Angliába, Amerikába készülő rakodó nagy hajókkal, sürgő forgó néppel, nagyvárosias üzletekkel stb. S este bezárják a boltot, a tenger partja csendes lesz, ha csak egy-egy andalgó gondola nem siklik ki a tengerre.

De benn a városban ekkor pezsdül fel az élet, s a mint a Nap leszállott az ő vizes ágyába, felvirrad a korzón a nap, s kezdődik a fumeiek szórakozó ideje: „korzót járnak.“ Ilyenkor vonul ki palotából és gunyhóból mindenki, napi fáradsága után színi az üde levegőt, vagy a mi még nagyobb varázsszal van e népre: nézdelni a sok cifraságot a mit a nők — kinek a mije csak van — mutogatólag magára aggatnak. S hallani selyemsuhogást s látni ilyenkor drágaköveket, gyémántot: igazít és hamisat, s látni a legdrágább köveket: élveteg, csillogó szemeket, melyek oly biztatólag integetnek. Hallani suttogást az édes szerelemnek édes anyanyelvén: az olaszán. Emitt egy elsuhanó pár, amott lassabban léptető egy kettős csoport, elől a leánykák, persze udvarlókival, mögöttük nagy vigyázva anyjuk, őrizve leányait, a mi azonban nem akadályozza meg, hogy az ő komolyságában eközben egy éltesebb úrral magának udvaroltasson, — rája nézve ez már nem veszedelmes. Lakomáról jöve, a hol magyar, olasz, francia nyelven, ömlő pezsgő

— A kapitányságtól arról értesítettek bennünket, hogy Szelei Mihályhoz, a rom. kath. egyház szolgájához Szorcsányi Mihály egri könyvtárostól ígató füzetek érkeztek — számszerint húsz — elárúsítás végett. A kapitányságnak ez tudomására jutván, a füzeteket elkobozta és jelentés mellett a magy. kir. belügyminiszteriumhoz fölterjesztette.

— A mai nyári mulatságra felhívjuk a t. közönség figyelmét. A rendezőség oda számít, hogy a közönség már a délutáni órákban kimegyen, és annak mulatására különféle játékokról gondoskodott. Vendéglősök is lesznek.

— Öngyilkosság. Kara Mária Inoka Sándorné, 31 éves, 4-ik tizedbeli lakosnő, f. hó 19-én ismeretlen okból nyakát metszé fel, minek következtében elvérzett.

— Figyelmeztetjük a közönséget, hogy a régi öt forintosok érvénye f. hó végével lejár, addig tehát igyekezzenek azokon túladni. Nehogy azonban kapzsi egyének általi megrövidítésnek legyenek kitéve, forduljanak inkább a helyi pénzintézetek valamelyikéhez, hol hisszük, hogy készséggel beváltaknak, miután tudomásunk szerint a helybeli adóhivatal, melynek pedig kötelessége lenne, azt nem igen szívesen teszi.

— Június 21-én, Alajos napján szép társaság gyűlt össze Machleid Alajos gyógyszerész úr vasútmelletti szőlőskertjében, hol a szívélyes házi gazda és kedves családja körében vidám társalgás és különféle szórakozás között tölt el egy kedélyes délután, melyet izletes estebéd s elmaradhatlan jókedvű fűszerzett. Kiválólag emelte e kirándulás érdekességét a sötétség beálltával rendezett tűzijáték, melyet Kosztka László úr, okleveles gyógyszerész s a házi gazda segéde rendkívüli szorgalommal és ügyességgel hozott létre, s mely akár a különféle alakok berendezését, akár a röppentyűk gyorsaságát tekintve, még Stuwernek is becsületére vált volna, a honnan a fiatal rendező az ifju Stuwer elnevezés rajta is maradt. Kár, hogy az idő nem egészen kedvezett e szép látványosságoknak, a mennyiben folyvást szél és eső fenyegetődzött. Így is azonban sokan nézték e nálunk ritka tünteményt, a társaság pedig az eső által egy kissé megmosdatva csak késő éjfélt után, sőt a fiatalság korán reggel vett búcsút a kedélyes kirándulás színhelyétől.

— Kecskeméti város területén felállítani szándékolt országos szőlőtelep kijelölésére a városi közönség részéről Muraközy János gazd. tanácsnok elnöke alatt Szappanos István, Parragh Gedeon, V. Kiss József és Szappanos Szabó Pál bizottsági tag urak; a gazdasági egyesület részéről pedig: Horváth Döme egyetemi elnök, Csilléry Benő, Tassy László alelnökök, Csókás József vál. tag, Máté Sándor és Wissinger Károly urakból álló bizottság küldetett ki.

— A hirhedt majomleány nincs többé. Az egészről annyi igaz, hogy a gyermek csakhamar idétlen volt, de hogy kifejlődése majomi lett volna: nem áll. E hó 22-én temették.

mellett omlottak a felköszöntők, az idegek túlfeszülése miatt mit mindent nem láthatna az ember!

De az igaz, hogy a nép kedves, s az ő könnyűvérűségével, az életet könnyedén vevő jellemével, s finom modorával oly szimpatikusan hat a magyar kedélyre. Hogyne, mikor a munkára egymást biztató munkásnak, sőt a tekenősbékát árulónak kiáltása is melodiosus. — Csak azt röstellem, hogy romlik az izlésük, s hogy ennek mi vagyunk az oka: Utczahosszat, még a gyerekek is a „Körisi lány“-t éneklik.

Május 30-án este 10 órakor szálltunk az „Arciduca Ferdinando Massimiliano“ gőzösre. Valóban impozánssá vált a bucsúzás. Lámpionos zene vonult a hajó elé, ott szállaltatva a Rákóczyt s egyéb magyar darabokat: olaszos zammattal; s mikor a parton és a hajón felgyúlt a bengáli tűz, igazán nagyszerű volt a látás határáig néptől feketélő térség tekintete. S mikor a hajón részünkről Petrovics Milos olasz nyelven üdvözölte a fumeiket és Országh Sándor avval végezte rövid beszédjét: „L'Ungharia sempre farà che Fiume grande sarà“ szünni nem akaró „éljen ungharesi“ volt rá a válasz. Kendőbogatással, kalapemelgetéssel vonultunk ki a megvilágított kikötőből a sik tengerre.

Leszállt az éjjel, s mi is leszálltunk a kajútba.

Még pitymallott, mikor május 31-én Póla közelébe értünk, melynek a kikötőt őrző erődjei fellobogozott hajónk láttára felhúzták az üdvözölő zászlókat. — Hat órakor értünk be s kikötve siettünk a várost megtekinteni a római aréna romjait, a római építkezési régiségekkel bővelkedő olasz várost. Átvittek csónakokon a dokkba, láttuk, hogy emelnek ki egy hajót mindenestül a tengerből. Voltunk azután egyesült monarchiának fővárosában, láttuk a hajószörnnyetegeket, mutatták az épülő s már is 6 millióba került „Tegethoff“ páncélos hajót, melynek páncélja 35—40 cm. vastag, s megmutatták bizonyítékul, hogy atechnika, a tu-

— Ördögi gyorsaság. Megérjük, hogy a táviratokat innen-onnan tehervonattal szállítják, legalább erre következtet az, hogy a f. hó 20-án Budapesten d. e. 10 óra 15 perczkor feladott távirat Kecskemétre d. u. 3 óra 50 perczkor, vagyis 5 óra 35 percz alatt érkezett meg s kézbesített 1/2 óra-órakor. Több lelkiismeretességet!

— Curiosum. Kardos István uram Galvács László 5-ik tizedbeli kocsmájában borozás közben Biró Lajossal összetűzött, mely szomorú véget ért az előbbire nézve, mert lábát is eltörte; a tény az illetékes hatóságnak a következő orvosi látlelettel jelentette föl, mely szöveg-szóra így hangzik: „A buntetőörvnyászék eljárása következtében — Orvosi bizonyítvány. Kardos István helybeli születésű, 45 éves, alulirt orvos által megvizsgáltatván, 1-ször. A jobb alsó végtag alsó felében a sípcsont tökéletesen kétféle tört, a hol is a véresek, idegek, viszerek, üterek szétszakadva találtattak és az izmok a bőrrendszerekkel együtt bevesen szenvednek, a csontban igen heves fájdalom. — Orvosi vélemény. A fent megnevezett csonttörés a külerművíleg tökéletesen megvált egy mástól, — az üterek, viszerek, idegek elszakattak egymástól, ezen sértést a súlyos testi sértéshez csatolni és a súlyos testi sértéshez tartozik. — Gyógyítás határnapja tiszta orvosi kezelés mellett eltart 6 hétig, ellenben ha vér vegyi senyves vegyületű, a kór tovább is tart, sőt az alszárt el kell vágni, vagyis eltávolítani. Ezen bizonyítványt tiszta lelkiismeretem szerint állítottam ki. Kecskeméten, 16/6. 1882. K. S. orvos, szülő-műtő és sebész.“

— Kézimunka-kiállítás. A községi polgári leányiskola a növendékek által a jelen tanévben készített női kézimunkákból az iskola helyiségében kiállítást rendez, mely június 25-ikén azaz vasárnap 9—12 és 3—5 óráig, továbbá 26., 27. és 28-ikán mindenkor 8—12 és 2—5 óráig lesz nyitva. Ezen kiállítás megtekintésére ezennel tisztelettel meghívja a m. t. közönséget Páthy Károly igazgató.

— Vizsgálatok. A községi polgári leányiskolában az évi vizsgálatok június 26., 27. és 28-ikán lesznek. Ezen vizsgálatokra a m. t. közönséget tisztelettel meghívja Páthy Károly igazgató.

— Halálozás. Folyó hó 17-én hunyt el N.-Körösön Szikszay Lajos a nagy-körösi népban egyik alapítója és hosszú időn át volt vezér-igazgatója. A boldogult hült tetejét 19-én kísérte a nagyszámú gyászoló család és a résztvevő barátok tömege örök nyugalomra. Legyen a föld könnyű teteme fölött!

— A reform. főgymnáziumi ifjúság nyilvános zene-, ének- és szavalat-vizsgálatot tartott f. hó 20-án. A lyceum kis udvara egészen megtelt közönséggel, melynek soraiban ott láttuk városunk hölgykoszorújának legszebb bimbóit; hiába... az ifjúság tartotta nyilvános vizsgálatát! Különbözőleg ez egy istenadta tulajdonságukon kívül a szorgalom, a törekvés, ha nem is mindenben az izléses választás és az idő, mely mintha szintén csak csupa számításból vált volna ép a vizsgálat idejére nagyon széppé, voltak a

domány mennyire haladt, azokat az ágyúóriásokat, melyeknek egy golyója (5 mázsás) egy lövésre tengerbe fúrja azt a hat milliót. Nem-e vívmány az, mikor e hatalmas tengeri hadielefántoktól sem félünk már!

Délben felszedtük a vasmacskát s indultunk Dalmácia felé Zárának, a hova éjfélkor értünk.

E fél napot a hajó fedélzetén töltöttük, s a tenger és a messzelátó csövel szemlélhető dalmát hegypart nézésén kívül szórakoztattak a hajó főlséges francia konyhája, s a hosszúra nyújtott lakomák. Pedig a tenger nézése magában véve is elég.

Ez a megmérhetetlen sivatag csillogó-villogó hullámfodraival, vagy ha egész esendes az idő: az a be nem látható síkság, melynek látásával betelni nem tudunk, mely bővös varázsszal vissza-visszavonja az ember tekintetét, mely egyformaságával legörnyesíti a lelkét, melynek kétségbeesztő egyformaságát csak a sirályként a szemhatáron feltűnő vitorláhajó szakítja meg olykor olykor.

S a feneketlen víznek az az el nem képzelhető színe, mely sötét aczéllékséggel úgy hat az emberre, hogy néznie, néznie órák, napok hosszát. S betetőzésül mikor este az izzó sárga napgolyó a kerekdeden domborodó tengerbe süllyed lassan-lassan: mintha sisterségét hallaná a mint a nedves elembe mártódik.

S a mint eltűnt, hirtelen leszakad az éjszaka, s kétségbeesztő a tudat, hogy dióhéjnyi fadarabon úszkál az ember.

Vigasztalásul feltűnik a tenger másik felén a teli hold, ezüstjélt hintve a fodrozódó hullámokra. A ki szeret andalogni s kinek a szíve virága megnyílik a bővös holdfényre, az jöjjön ide, s nézze a béke és nyugalom eme le nem festhető képét.

Reggel 4 órakor már szállinkóztak ki a hajóról az utasok Zára városának megtekintésére. — A ki olyannak képzei a dalmát fővárost, a milyennek én képzeltem — dímbos-dombos utcájú, rongyos viskójú félig törökös,

esalagató eszközök és a siker tényezői. A dicsegetésre méltó ének- és szavalatrészletek mellett kötelességünknek tartjuk kiemelni a zenekar finom és összhangzó játékát; mindegyik előadásában ott futkosott a nyirettyűk alatt a régi jó diák-banda szelleme, melyet, úgy látszik, csak Baktay bácsi tud életben tartani. A vizsgálatot torna-mutatványok rekesztették be.

— Jogakademiánkunk újra halottja volt: Pándy János negyedéves joghallgató, hosszas betegség után a múlt hét elején hunyt el Nagy-Körösön, özvegy édes anyja karjai között, hova üdülést ment keresni. Tanulótársai szép számmal rándultak át, hogy koporsójára tehessék virágos koszorúba kötött fájdalomukat és elmondják sirja szélén a hosszú elválás bucsúszózatát; a fájó érzelem tolmácsa Szappanos Sándor harmadéves joghallgató volt. A nagy fájdalom elviselésére adjon erőt a vérző anyai szívnek, mely rövid idő óta oly sok drága kincsét veszített, az általános részvét, mely keservében osztozik.

— Tenyész-sértések. A magy. kir. nm. földmiv. ipar- és kereskedelemügyi miniszterium által a Kecskemét-vidéki Gazdasági Együlethez intézett leirat folytán értesítetik a gazdaközönség, miszerint a mezőhegyesi ménesbirtokon levő jeles minőségű sertésnyájából évenként 300 db. kan és 400 db. kocza fog tenyészési célra eladatni; venni szándékozónak azonban jelentkezniök kell ez évben június 30-ig alólírottául a felterjesztés eszközölhetése végett a czéltől, hogy az előjegyzett mennyiség kiszemeltessék és visszatartassék. A kanok ára darabonként 60 frt, a koczák ára darabonként 50 frt. Az így visszatartott állatok 15—16 hónapos korukban, a jövő évi május hó első felében vehetők át Mezőhegyesen. Csilléry Benő, gazd. egyetemi II-od elnök.

— Menyegző. Auspitz Jusztina kisasszony és Kohn Dezső úr f. hó 29-én tartják a helybeli izr. imaházban egybekelésüket. Boldogságot kívánunk a fiatal párnak!

— A jó idők beálltával az uszoda ismét nagyszámú látogatásnak örvend; különösen a nők azok, kik versenyző szorgalommal látogatják e ránk nézve valóságos jótéteményt, és női kitarással iparkodnak az úszás ügyességében előre haladni, melyben ez idén képzett úszó-mester ad oktatást. Melegen ajánlhatjuk közönségünknek a jól és kényelmesen rendezett üdülési helyet.

— Introductio. A szegény tanulókát segélyező egyesület javára ma tartandó nyári-mulatság rendezőbizottságának fő-corifeusai szerdán délután helyszemlét tartottak a műkertben. Hogy a szemle jobban menjen, egy hordó kőbányait vetettek csapra, és addig-addig szemlégettek, hogy a rájuk boruló setétségéből csak Wissinger és Koczó urak tűzijátéki kísérletei vezették őket ki. Ha ilyen a kezdet, minő lesz a vége? A közönség és a rendezőbizottság készülődései után megjósolhatjuk: nagyszerű!

— Meghívás. A pest-pilis-solt-kiskun-megyei közs. tantestület kecskeméti járási köre évi rendes ülését f. évi július hó 4-én d. e. 8 órakor tartja Kecskeméten az 1-ső ke-

félig montenegrói styblen épült piszkos városnak, a hol embert csak elvéve látni az utcán — az nagyon családik. Rendes, szabályozott pompás kövezetű, módfelett tisztán takaros város ez, mely szűk szabályos utcáival egészen jó benyomást tesz. Népéből pedig: dalmát nemzetiségűben, délszláv típusú alakjában és határozott arezonásaival kilátszik, hogy mindegyikből telnek egy hercegovek. Érdekeseke a nemzeti öltözeti dalmát honvédek. — A nők érdekes arezúak, de látni, hogy igen hamar fonyadók. — A város bővében van a restaurált, épentartott római műemlékeknek, melyek itt-ott most is templomokul stb. szolgálnak.

A ki valaha Zárába vetődik, el ne mulassza megnézni a marasquinogyarat.

Néhány óráig voltunk csak Zárában, aztán indultunk vissza Fiume felé, a dalmát szigetek közt haladva, nézdelve azoknak kopár szürkeségét. Az utazás eddig oly simán haladt, az időjárás annyira kedvezett, hogy a társaság az ő szerencsényjén verszement kapva, maga magától kért izelítőt a tengeri betegségből. S ime, mintha a programm szerint megrendelve lett volna, délután észak-keletről lecsapott egy gyöngéd bóráska, s meglöbázgatta vagy egy órahosszat a hajót, persze hogy drasztikus volt a hatása némelyiknél. No de ettől is szörmenten menekedtünk meg s jó egészségben, derült jó kedvvel értünk este Fiuméba, a hol a fogadtatás és a végleges bucsú a legszívesebb volt. Indultunk éjnek idején hazafelé. Csak reggel ocsudtunk fel ismét Zárában. Hogy mindig is ez a Záráb ébreszt fel álmunkból!

Ütközben még az az öröm ért, hogy megláthattuk a mi saját „magyar tengerünket“ a Balatont. Épp haragos kedvében volt s szép kék szeme most durzás zöldbe játszott. S gyönyörködünk környékének szép képeiben, melyek mintha tündérpanoráma egyes osztályai volnának!

Június 2-án délután 3 órakor itthon voltunk Budapesten.

Révész Samu.

releti népiskola helyiségében, melyre a kör. t. tagjait, úgyszint a tanügybarátokat tisztelettel meghívom. Tárgyak: 1) Elnöki megnyitó. 2) A jknyv hitelesítése. 3) Az olvasás tanításának módszere a II-ik osztályban, gyakorlatilag növendékekkel; előadó: Váry Lajos úr. 4) Az előadó módszerének bírálata. 5) Értekezés eme tételről: „A jelenleg használt Fröbel-féle foglalkodtató eszközök“ — előadó Mokos Károly czeplédi polg. isk. tan. úr. 6) A megyei tantestületnek a járási kör. közhöz előzetes tárgyalás végett megküldött eme tetelei: „Az ismétlé iskolák tantervének alkalmazása a növendékek ismeretkörüéhez és az egyes vidékek viszonyaihoz képest“ és „A kézimunka tanítása a népiskolában.“ 7) Indítványok. — Kecskemét, 1882. Június 15. Baktay Károly, körelnök.

— (Beküldetett.) „Értesítés. Melynélfogva az érdeklődőknek tudomására hozom, hogy a „Magyar Hírnök“ folyó évi június hó 22-én megjelent 25-ik számában, végies hírek cím alatt Nagy Imre, mint a „Földmiv. Ipar-Kereskedés“ című lap szerkesztője ellen közölt cikkiben foglalt becsületsértő és rágalmozó kifejezések megtorlása végett, a „Magyar Hírnök“ szerkesztője Pekárik János ellen a sajtóügyi eljárás megindítása végett sértett Nagy Imre által megbízatván: a sajtó-eljárást megindított. Kecskemét, 1882. június hó 23-án. Kovács István, ügyvéd.“

— Időjárásunk folytonosan változó, nappal enyhe, kellemes meleg, míg az éjszakák esőzésektől igen felhűlnek. Gyümölcsöseink, hol a májusi fagy nem értett, diszlenek, gabonatermő földjeink pedig bő aratással csábítgatnak. Ideje is lenne valahára a sok rosz termés által megromlott közgazdaságnak újlag felvirulni.

— VIII. Kimutatás. A községi polgári leányiskola részére szerzendő harmoniumra adakoztak: 67. sz. Kecskeméti Hermin ivén: Vitez Margit 10 kr., Schwáb Lőviné 10 kr., Steinherz 10 kr., Révay R. 20 kr., A. A. 10 kr., Kecskeméti J. 10 kr., Kecskeméti Herzné 50 kr. Összeg: 1 frt 20 kr. — 68. sz. Bogoss Vilma ivén: Bogoss Vilma 1 frt, Szabó Mihály 20 kr., S. Kovács I.-né 50 kr., Antal Mari 40 kr., Pátkai Lajosné 50 kr., Zolnai Antalné 50 kr., S. Kovács Mihályné 50 kr., Nagy Teresi 20 kr. Összeg: 3 frt 80 kr. — 69. sz. Révay Margit ivén: Polotini Sándorné 1 frt, Révay Margit 20 kr., Révay Kálmán 15 kr., Tomaskó Jakab 50 kr., Bogdy Pál 2 frt, Márk Balázs 50 kr., özv. Erdélyi Ferenczné 50 kr., Schubertné 50 kr., Ullrich Ödönné 30 kr., Mayer Róza 10 kr., Resch Irma 20 kr., Zsigmond Ferencz 50 kr., Lauch János 50 kr., Bleyer Ede 30 kr., Mészáros Terike 20 kr., V. Kiss Róza 30 kr., Valk Róza 40 kr., Makay Emil 50 kr. Összeg: 8 frt 65 kr. — 70. sz. Sz. Kovács Ilka ivén: özv. Lipőczy Elekné 10 kr., özv. Dömötör Istvánné 20 kr., Vértési József 10 kr., Tóth Gergelyné 40 kr., Bencsik Antalné 10 kr., Fekete Istvánné 20 kr., Nyúl Istvánné 20 kr., Mark Róza 20 kr., ifj. Bodócs I. 10 kr., Buttinger Anna 20 kr., Puly János 50 kr. Összeg: 2 frt 30 kr. — 71. sz. László Gizella ivén: L. K. 50 kr., László Gizella 20 kr., Dr. Dékány Ráfael 50 kr. Összeg: 1 frt 20 kr. — 72. sz. Schiffer Mari ivén: N. N. 30 kr., Pollák Serén 30 kr., Schiffer Adolf 50 kr. Összeg: 1 frt 10 kr. — 73. sz. Schmidt Julesa ivén: N. N. 20 kr., Bokodi Antal 20 kr., Znojemszky Gyula 30 kr., Tajesik Irma 30 kr., Veisz Henrick 20 kr., N. N. 20 kr., Schmidt Julesa 20 kr., N. N. 30 kr. Összeg: 1 frt 90 kr. — 74. sz. Hollósy Rózsa ivén: Hollósy Zsigmond 1 frt, Nagy Mihályné 50 kr., Bereczky Sándor 10 kr., Juhász János 1 frt, Nagy Lajos 50 kr., (olvashatlan) 50 kr. Összeg: 3 frt 60 kr. — 75. sz. Kún Katalin ivén: Kún G. 20 kr., Kún K. 10 kr., Millezter Ferencz 10 kr., Kiss Mihályné 10 kr., Kún M-né 20 kr. Összeg: 70 kr. — 76. sz. Szentgályi Ida ivén: Tomaskó 50 kr., Wittmann 30 kr., Szalai I. 30 kr., Zágony F. 20 kr., Bleyer L. 20 kr., Nettitsch 20 kr., Machleid 20 kr., Kovács Istvánné 50 kr., Gyeness és fiai 50 kr., Pacsu Mihályné 60 kr., Beretvás Teréz 30 kr., N. N. 20 kr., Szentgályi Ida 50 kr. Összeg: 4 frt 50 kr. — 77. sz. Sz. Varga Krisztina ivén: Sz. Varga Kr. 30 kr., Pető S.-né 20 kr., Feleki István 10 kr., Karayné 20 kr., Pásztorné 20 kr., Kocsis István 10 kr. Összeg: 1 frt 10 kr. — 78. sz. Bencsik Ilka ivén: Kovács Józsefné 40 kr., Bencsik Ilka 10 kr. Összeg: 50 kr. — 79. sz. Stringovics Jolán ivén: özv. Lubi S.-né 10 kr., Id. Baktay M. 20 kr., Domokos M. 10 kr., Huszti Béla 10 kr., Rác Endre 10 kr., Nagy Béla 10 kr., N. N. 10 kr., (olvashatlan) 20 kr., Péter Bernát 20 kr., Stringovits Béla 10 kr., N. N. 10 kr., N. N. 10 kr., Stringovics I. 25 kr., Stringovics Jolán 25 kr. Összeg: 2 frt. — Együtt az itt kimutatott 13 iven: 32 frt 55 kr. — Mind a nyolcz kimutatás együtt 329 frt 83 kr. Fogadjon a n. é. közönség azon meleg érdeklődésért, melylyel iskolánk iránt viseltetni kegyes volt, legforróbb köszönetemet. Páthy Károly, igazgató.

— Meghaltak f. hó 17-től 22-ig bezárólag. 17-én: Kis Amál törvénytelen leánya Amál 6 hónapos, sorvadás; B. Szabó József leánya Julianna 26 éves, görvéllyör; Varga László nős kertész 40 éves, gümőkör; Kul-

csár Mária törvénytelen leánya Iona 12 hetes, sorvadás. 19-én: Német József nős napszámos 60 éves, végelgyengülés; Kara Mária Inoka Sándorné 31 éves, elvérsz; Beke István leánya Judit 27 éves, nehézkör; Rikai György kertész 42 éves, gümökör; Kürtösi László leánya Mária 2 hetes, sorvadás. 20-án: Varga Pál fia Sándor 3 éves, vörheny; Kis Julianna törvénytelen fia Mihály 3 hónapos, görcs; Sáróczy Szabó János fia Pál 10 hetes, sorvadás; Nyúl János fia Lajos 6 hónapos, fogzási görcs; Nagy Agoston fia László 2 hetes, idetlenség 21-én: Pataki István fia Béla 3 hónapos, görcs; Ergély István nős napszámos 50 éves, agylob; Józsa Teréz özv. Farkas Józsefné 55 éves, gümökör; Kovács László fia László 1 hónapos, sorvadás; Tollas Sándor nős gazdálkodó 58 éves, gümökör; Szegedi Anna Laczi Sándorné 31 éves, vízkór; Faragó László fia Sándor 8 hetes, görcs; Balog János leánya Mária 8 hónapos, fogzási görcs. 22-én: Lovász Julianna törvénytelen leánya Terézia, 3 hetes; Kuczka Péter leánya Klára 3 hónapos; Kuczka István fia János 8 hónapos; Kis Eva 53 éves; Sipos Eszter törvénytelen halva született leánya.

PAPIRSZELETEK.

Egy ünnepezt költőnek tisztelői serenadót rendeztek. Házmeztérnél a férjéhez: — Már itt vannak Nácikám, mindjárt rákezdik; légy csendesen, hogy jól hallhassuk.

A quartett rákezd: „Utad rózsás virágyokon vezet, Ragyogó fényben vándorolsz.“ Házmeztér, az ünnepezt cipőjét tisztítva: — A lábujjaidról ugyancsak senki sem olvashat le, az ördög tudja, hol mászkálhat, hogy ez ilyen ronda.

— Borzasztó hasogatásokat érek a hátamban, ugyan kérem, nem lehetne bajomon segíteni? — Gyógyszertáros: — Hogyne lehetne? mennyt akar urambátyám orvosra költeni? — Húsz krajczár, azt hiszem, nem lesz kevés! — Hát vigye haza urambátyám ezt az üveget és kenesse meg a benne lévő szeszszel a hátát. — A paraszt megszajgolja az üveget: — Adta lelke, ennek éppen olyan szaga van, mint a pálinkának. — Természetesen, hisz Ferencz-pálinka.

A paraszt kifizeti az árát és elmegy; a kapu alatt megáll, nagyot gondolkodik és visszafordul. — Hát mit akar még urambátyám? — Alázatosan megkérem az urat, kenjen be vele, mert jól ismerem magam, mire haza érek, egy szem se lesz az orvosságból.

Vendég: — Korcsmáros kérem, nem fizethetek, nincsen nálam apró pénz, jegyezze föl emlékeztetőbe e csekélységet.

Korcsmáros: — Igen szívesen, de engedje meg, mert én már jól ismerem emlékező tehetségemet, hogy e csekélységet az ajtóra jegyezze föl.

Vendég: — De uram! mit gondol, hisz ott az egész világ látja, hogy adósa vagyok.

Korcsmáros: — Tudja mit, hagyja itt a felöltőjét, majd betakarom véle.

— Szerintem egészen igazolt, — mondja egy hölgy az agglagénynek, — hogy a fényűzési tárgyakra adót vetnek; én még azt is törvénybe szeretném iktatni, hogy az agglagények adó alá essenek. — Kérem szépen nagysádat, — feleli a megszólított, — ha általában a fényűzési cikkek adóval terhelve-dők, legelőször a férjekre kell azt kivetni, mert az asszony elvitáztatatlannul fényűzési cikket.

ÜZLET.

Sertésvásári jelentése

az első magyar sertéshizlaló és kölesönelő-legező részvénytársulatnak.

Budapest-Kőbánya, június 23. A heti kereskedés menete lassúnak és nyomott-nak jelezhető. Kivétel csekély, mert a német helyek szükségleteiket Hamburgból és Osvieczimből olesóbban fedezik. Az árak 1-1 1/2 krral szálltak kgrammonként. Heti átlagárak: magyar vál. árú 240-280 kgr. nehéz 56 1/2-57 1/2 kr., 180-220 kgr. nehéz 56-56 1/2 kr., óreg 300 kgr. túli 54-55 kr.; vidéki sertés 54-55 kr. Transitóban: szerbiai 56-58 kr.; romániai 56-58 kr. tiszta kgrammonként.

Eleségárak: Tengeri 7 frt. 90 kr., árpa 8 frt.

Helyi állomány: június 16. maradt 95,866 db.

Felhajtás: alvidékről kövér . . . 2360 db.

„ „ „ „ „ „ „ „ 518 „

Szerbiából . . . 2191 „

Romániából . . . 446 „

m. államvasúttal kövér 2045 „

„ „ „ „ „ „ „ „ 251 „

budai vámonkál . . . 45 „ 7,856 „

„ „ „ „ „ „ „ „ 103,722 db.

Elhajítás: Felvidékre . . . 549 db.

Bécsbe (m. h. 225 db.) 2839 „

Csehországba . . . 857 „

Bodenbachon át . . . 1321 „

Ruttán át . . . 120 „

Felmethonba . . . „

Budapesti fogyasztás . . . 2456 „

Külföldi . . . 100 „

Kőbányai szalonnások . . . „

magyar államvasút . . . 16 „ 8,258 db.

Marad állomány: . . . 95,464 db.

A részvény-szállásokban 18,511 db. van elhelyezve.

Az egész. és transito száll.-ban 16.VI. maradt 8,164 db.

Hozzá jött romániai . . . 446 db.

„ „ „ „ „ „ „ „ 2,637 „

„ „ „ „ „ „ „ „ 2,721 „

„ „ „ „ „ „ „ „ 8,080 db.

és pedig 4601 db. szerbiai, 3479 db. romániai.

Az egészségügyi vizsgálatnál január 1-től máig 1252 db. a fogyasztás alól kivonattal és technikai czélokra feldolgozattal.

Bécsi vásár: 20.VI. Felhajtás 3650 db.; köztük 2505 darab orosz-angyal. Üzlet változatlan. Ár: nehezek 52-53 frt., közepnehezek 49 1/2-51 frt., orosz-angyal sülők 38-48 frt. 100 kgr. elvessúly.

Piaci árjegyzék. Tiszta búza métermázsánként . . . 11.— krtól 11.50 krig. Kétszer . . . 9.— „ 9.50 „ Róz . . . 7.— „ 7.30 „ Arpa . . . 7.50 „ 7.80 „ Zab . . . 8.— „ 8.20 „ Tengeri . . . 7.50 „ 7.80 „ Köles . . . 6.— „ 6.50 „ Krumpli . . . 2.50 „ 3.— „

Vasúti menetrend. Felfelé Budapestnek: 2-ik sz. f.-v. érk. 4 ó. 57 p. ind. 4 ó. 59 p. reg. 6-ik „ sz.-v. „ 5 „ 34 „ „ 5 „ 38 „ „ 352-ik „ v.-v. „ 11 „ — „ „ 11 „ 40 „ délb. 8-ik „ sz.-v. „ 5 „ 18 „ „ 5 „ 26 „ d. u. Lefelé Szegednek: 7-ik sz. sz.-v. érk. 9 ó. 55 p. ind. 10 ó. 01 p. d. e. 251-ik „ v.-v. „ 12 „ 49 „ „ 1 „ 29 „ délb. 5-ik „ sz.-v. „ 9 „ 43 „ „ 9 „ 50 „ este. 1-ső „ f.-v. „ 12 „ 10 „ „ 12 „ 12 „ éjjel.

Szerkesztői üzenetek. Sz. A. úrnak. „Most ugyan rebuvál, de még ma pörül jár“ . . . Beverbuváltok rokkantjaink közé. K. K. úrnak. „A két utolsó levél egy szerencsétlen barátom naplójából.“ Falusi — wertherianizmus. S. S. úrnak. „Ama virágok, ha beszélni tudnának“, bizonyára több aesthetikai érzékkel beszélnek el e kis mesét, mint ön. S. V. úrnak. „Alice szerelme.“ Egy pusztá haláleset leírása nem tárczába való; újdonságnak megjárja. B. D. úrnak. „Egy színészről életéből.“ Nem onnan vette, mert ha munkáját a való életből merítette volna, üres szavaknál más egyéb is volna benne; sokkal többet használna azonban Gyulai „Vén színész“-ét, mint az élet nagy könyvét. H. F. úrnak. „Nem.“ Mi nagyon sympatizálunk szíve választottjával és szintén nem-et küldünk válaszul. N. T. úrnak. „A jó Somogyi bácsi“ . . . nagyon rossz. Felelős szerkesztő: FEKETE JÓZSEF.

HIRDETÉSEK.

Kávé Hamburgból nagyban-áruházi árákért az ismert Robt. Kapherr-féle szállítási üzlet Hamburgban. 44 Kilo tartalmazó zsákokban bementve csomagolást beleértve üdítvét vagy az összes előbbi beállítás mellett Mocca, valódi arab. finom illatú fl. 6.90 Menado, igen finom ill. „ 6.15 Ceylon, Gyöngy-igen finom „ 5.60 Ceylon, kékszőld nemes. „ 5.30 Ceylon, igen finom. „ 5.— Gyöngy-Mocca, finom „ 4.85 Java I. aranysárga legfinomabb „ 4.80 Java II. „ „ „ 4.35 Cuba, sötétb. igen finom, erős „ 4.75 Yungas, legfinomabb, erős. „ 4.70 Java, világoszöld, finom, erős. „ 4.25 Santos, finom. „ 3.95 Domingo, jó ill. „ 3.75 Rio, erős. „ 3.60 Ajánlható kávé-vegyíték: Ceylon-Gyöngy-Java I.-val. Mindenjelzett kávéknek kitisztítottak tehát por és fekete babok nélkül. Árjegyzék thea- és halárakról kívánatra kér mentve és ingyen. Küldeményeim jószágaimat felváltva csak kintű díjszerűen.

Borszéki savanyúvíz vastartalmánál és dús szénsavas alkatrészeinél fogva úgy a vér, mint az idegrendszer igen számos bajaiban kitűnő gyógyhatásának bizonyult, s borral vegyítve mint ital igen kedveltetik. Kecskeméti főraktárunkban, Gyenes S. és fiai uraknál a borszéki savanyúvíz plombirozott és czélszerűen csomagolt ládákbán következő jutányos árakért, készpénzfizetés mellett kapható: 1 láda 50 literes palackokkal . . . 10 frt. 50 kr. 1 „ 30 „ „ „ 6 „ 85 „ 1 „ 48 félliteres „ „ 8 „ 15 „ A borszéki üzlet-igazgatóság. 105 (3-2)

A BERGER-féle orvosi KÁTRÁNY-SZAPPAN orvosi tekintélyek által ajánlva a legtöbb európai államokban fényes sikerrel használtatik mindennemű bőrkütegek, különösen a rüh, az idült és pikkely-sömör ellen, a kosz, a sömör-repedvény, a fej- és szakál-korpa ellen. A BERGER-féle kátrány-szappan 40%-től fakátrányt tartalmaz és észrevehetőleg különbözik a többi kátrány-szappanoktól, melyek a kereskedelemben előfordulnak. — Tévédés kikerülése végett a gyógyszerárban kizárólag BERGER-féle kátrány-szappan kérendő és az ismert védjegyre ügyelendő. — A gyengébb kátrány-szappan az arczbőr tisztátlansága, nemkülönben a gyermekek bőr- és fejkütegei ellen, úgy szintén mint felülmulhatatlan cosmeticus mosdó- és fürdőszappan a Berger-féle Glycerin kátrány-szappan szolgál napi használatban. — Ezen szappan 35%-től Glycerint tartalmaz és parfümizrott. Ára darabonként használati utasítással 35 kr. Egyedüli helyettes a bel- és külföld részére: G. HELL gyógyszerész Troppauban. Magyarországon majd minden gyógyszerárban kapható. Főraktár Kecskeméten: MOLNÁR JÁNOS gyógyszerész úrnál. 51 (24-7)

Haszonbéri hirdetmény. Jász-Árokszállás város közbirtokosságának tulajdonát képező Páka pusztai 888 hold 1072 ööl föld — 100 holdas részletekben — 1882. évi október 1-től 1888. évi október 1-ig terjedő hat évre folyó évi június hó 25-én délelőtt 10 órakor P. Pákan a helyezinén tartandó nyilvános árverésen haszonbérbe adtni fogván, ezen árveréshez a haszonbérletni kívánók azzal hivattak meg, hogy magukat kellő bánattal ellátva szíveskedjenek megjelenni. A feltételek Kóczián Gyula birtokossági jegyzőnél Árokszálláson bármikor megtekinthetők. Kelt J. Árokszálláson, 1882-ik évi május hó 25-én tartott birtokossági ülésből. Móczár Ferencz, Kóczián Gyula, elnök. 99 (3-3) jegyző.

Hirdetmény. A Kecskeméti sertéshizlalók gőzmalmi részvénytársasága II. (rendkívüli) közgyűlését 1882. évi július hó 9-ik napján délelőtt 10 órakor tartja meg saját gőzmalma helyiségében; melyre a részvényesek ezennel meghívattak. A közgyűlés tárgya: Az igazgatóság és felügyelő-bizottság újból választása. Ertesítettnek egyttal a részvényesek, hogy miután a közgyűlésben csak azon tagok vehetnek részt, kik részvényeiket a közgyűlés napjáig az igazgatóságnál leteszik, a részvényeknek szintén a gőzmalom irodájában leendő átvételére Kerekes József könyvelő bizott meg. 106 (1-1) Az igazgatóság.

Csodálatra méltó a természet ereje, ha az a kellő módon alkalmaztatik. A természet ereje! Így kiáltok én is fel, és önnek ezennel legbensőbb köszönetemet fejezhetem ki, mintán hála legyen érte az istennek, az ön Winkelmayer-féle bojtörjángyökér-szesz és hajkenőcsöm segítségével hozott számomra hajam kibúvása ellen s annak újra növesedését s csak azt óhajtanám, miszerint az igazság a világnak tudomására jusson. Kaufman P. Duklán. Hét évig kopasz és szakállatlan, — mint a milyen 24 éves fiatal ember léteimre voltam, csaknem kétségbe estem. Az ön csakugyan csodálatra méltó és gyógyhatásos Winkelmayer-féle bojtörjángyökér-szesz és hajkenőcsöm használatát után alig két hónap alatt (sőt) tömött haját nyertem, sőt még a szakállam is, melynek kivételében pedig még magam is kételkedtem. Igen szép szőrt mutatkozok. Hála érte az istennek s a természet gyógyerejének; önnek köszönetemet, mintán legközelebb Bécsbe föl fogok rándulni, elő szöval fogom kifejezni. Kandler J. gépész Budapesten. Az ön Winkelmayer-féle bojtörjángyökér-szeszének néhány üvegeit elhasználasa után, parókámat, melyet már csaknem egy éve viseltem, ismét felrethettem, s most ismét megvan a hajam, sőt több mint ezelőtt. Ezen eredményről nálam bárki is meggyőződhetik. Wéndt J. jószágtulajdonos B. Lag. a Thaja mellett Alsó-Ansztria. Én az ön valódi Winkelmayer-féle bojtörjángyökér-szeszéből 2 palackkal hozattam magamnak, s annak használatát mellettem mindamelllett is, hogy alig vagyok még 20 éves, rövid pár nap alatt nagy és szép szakállt kaptam. Ezennel hálas köszönetemet fejezem ki, maradtam tisztelt-tel. Ifjú Maguser Lőrincz, Krappon (Krauna). Legbensőbb hálas köszönetemet az ön Winkelmayer-féle bojtörjángyökér-szeszért, melynek három heti használata után pompás tömött szakáll birtokában vagyok. Én az ön csodálatra méltó készítményeit mindenkinek a legmelegebben ajánlhatom. Berger József Elg. lovag, Bécs. Ezen, valamint sok más szög elismerő- és köszönetírát, melyek nálam eredetiben mindenki által bármikor is betekintés végett ki vannak téve, a Winkelmayer-féle bojtörjángyökér-szesz és hajkenőcsöm minden díszített levegő-sé teszik, mivel a jó önmagát dicséri meg. Árai: 1 palack Winkelmayer-féle bojtörjángyökér-szesz . . . 90 kr. 1 tégely „ „ „ „ 50 „ 1 palack olaj „ „ „ 40 „ Póstatl megküldésnél (a pénzbeállítás vagy utánvétel mellett) csomagolásért 10 krral több. Központi raktár WINKELMAYER J. Bécs VI., Gumpendorferstrasse 159. Főraktár Budapest: Török József-nél, gyógyszerész király-útea 7. sz. Zágó: Mittelbach S. gyógyszerész. Pozsony: Karer J. állatszertész Fischerh rigasze 6. Temevár: Jaromiss E. gyógyszerész. Tarazay István gyógyszerész. Kolozsvárt: Székely Miklós gyógyszerész. Gyöngyösön: Mersitz Nándor gyógyszerész. Dobozcon: Kothsinek E. gyógyszerész. valamint minden hírneves gyógyszerész- és állatszertész-üzletben. A tömörített hamisítás kiküldésére vegott csak arra kéritek mindenkor Winkelmayer-féle valódi bojtörjángyökér készítményt kérni, s arra ügyelni, hogy minden palackon J. Winkelmayer, Bécs VI. Gumpendorferstrasse 159. szög legyen alkalmazva. 156 (12-9)

A LEGJOBB SZIVARKA-PAPIR A LE HOUBLON franczia gyártmány. Utánzásokra figyelmeztetünk!! Csak az a szivarka-papír valódi, hol minden lapon a LE HOUBLON bélyeg van, és minden doboz az alábbi védjegyvel 90 van ellátva. (22-3) Cawley & Henry Propriétaires du Brevet PAPIER ANANAS LE DRAPEAU NATIONAL Couleur Mais Blanc ou Mais 1847 Armes de chaque Pays Iparosoknak és kereskedőknek bolti helyiség kiadandó. Értekezhetni MOLNÁR JÁNOS gyógyszerészárban. 107 (1-1) Ház-eladás. Muzslai László örököseinek 6. tized 12. sz. alatti házuk a Csongrádi-nagy-útezában, közel a piacához, kedvező feltételek mellett szabadkészből eladó. Értekezhetni Sándor János csendbiztossal. 108 (3-1)

(X) Rendkívüli fontos mellbajok és makacs köhögésben szenvedők részére az orvosok által eddig legjobbnak elismert és meglepő sikertől koronázott gyógyszer, (a gümökör minden fokában gégehurut, idült köhögés vagy rekedtségnél) a Dr. Miller-féle mohnóvénnyedv. A szenvedő emberiség ezen szerben a mellre nézve rendkívül becses eszközt bír, melynek biztos gyógyerejére nézve feltűnő bizonyíték rejlik abban, hogy fennállásának rövid ideje alatt, dacára a számtalan, fennen dicsért és ajánlott szernek, magának minden felé út nyitott. Eredeti téglékben van gyermekek és felnőttek számára. Egy téglé ára használati utasítással együtt 50 kr. Kecskeméten valódi minőségben egyedül Bóka Zsigmond fűszer-kereskedésben, Szegeden Göszner K. m. k. lotto-üzletében, Budapesten Edeskyty L. m. k. udvari ásványvíz-szállítónál kapható. (14-14)

Szamos bizonyítvány a legelső orvosi tekintélyektől. Harmincz éven át jónak bizonyult. Anatherin-szájviz Dr. POPP J. G. töl cs. kir. udvari fogorvos Bécsben, I. Bognergasse 2. Gyökéres gyógyszer mindennemű fogfájás ellen, mint szinte a szájfűreg és a foghús mindennemű betegsége ellen. Jónak bizonyult öblögető viz az idült torokbajoknál. Egy nagy palack 1 frt. 40 kr., egy közép 1 frt. és egy kicsi 50 krral. Növényi fogpora, rövid használat után a fogakat vakító fehérré teszi, annélkül, hogy azok ártalmára volna. Ára dobozonként 63 kr. Anatherin-fogpastája üveg szelencékben 1 frt 22 krral, jónak bizonyult fogtisztító szer. Illatos fogpastája a szájfűreg és a fogak ápolására s fentartására a legkitűnőbb szer, darabja 35 kr. Fogoloma, igen gyakorlati s a legbiztosabb szer a lyukas fogak önölmozására. Ára dobozonként 2 frt 10 kr. Popp gyógy-növény-szappana, a legkitűnőbb pipereszer sümörög, kiütés, májolt és szeplő ellen, a tiszta arczbőr előmozdítás és megtartására, különféle bőrtkák ellen, egy db. ára 30 kr. Utánzásoktól, melyet néhány gyáros használ, óvunk, miután a mieinkébe hasonló czégljelvényeket használnak és termelvényeik a mieinkébe igen hasonlítanak. Bevásárlásnál kérjük szigorúan a czégre nézni. Raktárak: Kecskeméten Molnár János, Katona Zsigmond és Machleid Alajos, Nagy-Körösiön Tarkay K. és Medveczky S., Szolnokon Boár G. és Horánszky I., Felegyházán özv. Hoffer A., Szentesen Dósa B. és Várady L., Majsán Tarjai P., Czegléden Persay A., Kis-Körösiön Gubás K., Szabadszálláson Martinovics P., Csongrádon özv. Meister E., Mező-Túrnon özv. Somogyi G. gyógyszerárakban. 36 (20-9)

A LEGJOBB SZIVARKA-PAPIR A LE HOUBLON franczia gyártmány. Utánzásokra figyelmeztetünk!! Csak az a szivarka-papír valódi, hol minden lapon a LE HOUBLON bélyeg van, és minden doboz az alábbi védjegyvel 90 van ellátva. (22-3) Cawley & Henry Propriétaires du Brevet PAPIER ANANAS LE DRAPEAU NATIONAL Couleur Mais Blanc ou Mais 1847 Armes de chaque Pays

Iparosoknak és kereskedőknek bolti helyiség kiadandó. Értekezhetni MOLNÁR JÁNOS gyógyszerészárban. 107 (1-1) Ház-eladás. Muzslai László örököseinek 6. tized 12. sz. alatti házuk a Csongrádi-nagy-útezában, közel a piacához, kedvező feltételek mellett szabadkészből eladó. Értekezhetni Sándor János csendbiztossal. 108 (3-1)